ספר יצירה

ספר יצירה

geulaquiz.com

פרק א

א בשלשים ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק יה יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים חיים ומלך עולם אל שדי רחום וחנון רם ונשא שוכן עד מרום וקדוש שמו וברא את עולמו בשלשה ספרים בספר וספר וספור:

ב עשר ספירות בלי מה ועשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות:

ג עשר ספירות בלימה מספר עשר אצבעות חמש כנגד חמש וברית יחיד מכוונת באמצע כמלת הלשון וכמילת מעור:

ד עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע, עשר ולא אחת עשרה, הבן בחכמה וחכם בבינה, בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו:

ה עשר ספירות בלי מה מדתן עשר שאין להם סוף עומק ראשית ועומק אחרית עומק טוב ועומק רע עומק רום ועומק תחת עומק מזרח ועומק מערב עומק צפון ועומק דרום אדון יחיד אל מלך נאמן מושל בכולם ממעון קדשו ועד עדי עד:

ו עשר ספירות בלי מה צפייתן כמראה הבזק ותכליתן אין להן קץ ודברו בהן ברצוא ושוב ולמאמרו כסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחוים:

ז עשר ספירות בלי מה נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן כשלהבת קשורה בגחלת שאדון יחיד ואין לו שני ולפני אחד מה אתה סופר:

ח עשר ספירות בלימה בלום פיך מלדבר ולבך מלהרהר ואם רץ לבך שוב למקום שלכך נאמר והחיות רצוא ושוב. ועל דבר זה נכרת ברית:

ט עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלהים חיים ברוך ומבורך שמו של חי העולמים קול ורוח ודבור וזהו רוח הקדש:

י שתים רוח מרוח חקק וחצב בה עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות ורוח אחת מהן:

יא שלש מים מרוח חקק וחצב בהן תהו ובהו רפש וטיט חקקן כמין ערוגה הציבן כמין חומה סככם כמין מעזיבה:

יב ארבע אש ממים חקק וחצב בה כסא הכבוד שרפים ואופנים וחיות הקודש ומלאכי השרת ומשלשתן יסד מעונו שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט:

יג (חמש שלש אותיות מן הפשוטות חתם רום ברר שלש וקבען בשמו הגדול יה״ו. וחתם בהם שש קצוות) [הנוסחא הנכונה: בירר ג׳ אותיות מן הפשוטות בסוד ג׳ אמות אמ״ש וקבען בשמו הגדול וחתם בהם ו׳ קצוות, חמש חתם רום] ופנה למעלה וחתמו ביה״ו. שש חתם תחת ופנה למטה וחתמו ביו״ה. שבע חתם מזרח ופנה לפניו וחתמו בהי״ו. שמנה חתם מערב ופנה לאחריו וחתמו בהו״י. תשע חתם דרום ופנה לימינו וחתמו בוי״ה. עשר חתם צפון ופנה לשמאלו וחתמו בוה״י:

יד אלו עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים ורוח מרוח ומים מרוח ואש ממים ורום מעלה ותחת מזרח ומערב וצפון ודרום [בדפוס מנטובה (שכ״ב) הגי׳ כמ״ש באוצר ה׳ וברמ״ב]:

פרק ב

א עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות שבע כפולות ושתים עשרה פשוטות. שלש אמות אמ״ש יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בינתים:

ב עשרים ושתים אותיות חקקן חצבן שקלן והמירן צרפן וצר בהם נפש כל כל היצור ונפש כל העתיד לצור:

ג עשרים ושתים אותיות יסוד חקוקות בקול חצובות ברוח קבועות בפה בחמשה מקומות אחה״ע בומ״ף גיכ״ק דטלנ״ת זסשר״ץ [בדפוס מנטובה נוסף במשנה זו: קשורות בלשון כשהלבת בגחלת, אחה״ע משמשת בסוף הלשון ובבית הבליעה, בומ״ף בין השפתים ובראש הלשון, גיכ״ק על שלישיתה של לשון נכרתת, דטלנ״ת בראש הלשון משמשת עם הקול, וסצר״ש בין השינים ולשון שכובה ושטותה. וע״ז קאי פי׳ הרמ״ב:]:

ד עשרים ושתים אותיות יסוד קבועות בגלגל ברל״א שערים וחוזר הגלגל פנים ואחור וזהו סימן לדבר אין בטובה למעלה מענג ואין ברעה למטה מנגע:

ה כיצד שקלן והמירן אל״ף עם כלם וכלם עם אל״ף, בי״ת עם כלם וכלם עם בי״ת וחוזרת חלילה נמצא כל היצור וכל הדבור יוצא בשם אחד:

ו יצר מתהו ממש ועשה אינו ישנו וחצב עמודים גדולים מאויר שאינו נתפש וזה סימן צופה וממיר עושה כל היצור ואת כל הדברים שם אחד וסימן לדבר עשרים ושתים (מניינים) [חפצים] בגוף אחד:

פרק ג

א שלש אמות אמ״ש יסודן כף חובה וכף זכות ולשון חק מכריע בינתים:

ב שלש אמות אמ״ש סוד גדול מופלא ומכוסה וחתום בשש טבעות וממנו יוצאים אש ומים מתחלקים זכר ונקבה: שלש אמות אמ״ש יסודן ומהן נולדו אבות שמהם נברא הכל:

ג שלש אמות אמ״ש בעולם אויר מים אש שמים נבראו תחלה מאש וארץ נבראת ממים והאויר מכריע בין האש ובין המים:

ד שלש אמות אמ״ש בשנה אש ומים ורוח חום נברא מאש קור ממים ורויה מרוח מכריע בינתים. שלש אמות אמ״ש בנפש אש ומים ורוח ראש נברא מאש ובטן נברא ממים וגויה נברא מרוח מכריע בינתים:

ה שלש אמות אמ״ש חקקן וחצבן וצרפן וחתם בהן שלש אמות בעולם ושלש אמות בשנה ושלש אמות בנפש זכר ונקבה:

ו המליך אות אל״ף ברוח וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה וחתם בהן אויר בעולם ורויה בשנה וגויה בנפש זכר באמ״ש ונקבה באש״ם:

ז המליך אות מ״ם במים וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה וחתם בהן ארץ בעולם וקור בשנה ובטן בנפש זכר ונקבה זכר במא״ש ונקבה במש״א:

ח המליך אות שי״ן באש וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה וחתם בהן שמים בעולם וחום בשנה וראש בנפש זכר ונקבה [זכר בשא״מ ונקבה בשמ״א, (כ״ה בנ״י)]:

פרק ד

א שבע כפולות בג״ד כפר״ת (מתנהגות בשתי לשונות), יסודן חיים ושלום וחכמה ועושר חן וזרע וממשלה, ומתנהגות בשתי לשונות ב״בּ ג״גּ ד״דּ כ״כּ פ״פּ ר״רּ ת״תּ תבנית רך וקשה תבנית גבור וחלש כפולות שהן תמורות. תמורת חיים מות תמורת שלום רע תמורת חכמה אולת תמורת עושר עוני תמורת חן כיעור תמורת זרע שממה תמורת ממשלה עבדות:

ב שבע כפולות בג״ד כפר״ת שבע ולא שש שבע ולא שמונה בחון בהן וחקור מהן (וצור וחשוב) והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו:

ג שבע כפולות בג״ד כפר״ת כנגד ז׳ קצוות מעלה ומטה מזרח ומערב צפון ודרום והיכל הקדש מכוון באמצע והוא נושא את כולן:

ד שבע כפולות בג״ד כפר״ת חקקן חצבן צרפן וצר בהם כוכבים בעולם וימים בשנה ושערים בנפש ומהן חקק שבעה רקיעים ושבע אדמות ושבע שבתות לפיכך חבב שביעי תחת כל השמים:

ה כיצד המליך אות ב׳ בחיים וקשר לו כתר וצר בו שבתי בעולם ויום ראשון בשנה ועין ימין בנפש:

ו המליך אות ג׳ וקשר לו כתר וצר בו צדק בעולם יום שני בשנה ועין שמאל בנפש:

ז המליך אות ד׳ וקשר לו כתר וצר בו מאדים בעולם ויום ג׳ בשנה ואוזן ימין בנפש:

ח המליך אות כ׳ וקשר לו כתר וצר בו חמה בעולם ויום ד׳ בשנה ואזן שמאל בנפש:

ט המליך אות פ׳ וקשר לו כתר וצר בו נוגה בעולם ויום ה׳ בשנה ונחיר ימין בנפש:

י המליך אות ר׳ וקשר לו כתר וצר בו כוכב בעולם ויום ששי בשנה ונחיר שמאל בנפש:

יא המליך אות ת׳ וקשר לו כתר וצר בו לבנה בעולם ויום שבת בשנה ופה בנפש:

יב שבע כפולות כיצד צרפן. שתי אבנים בונות שני בתים. שלש בונות ששה בתים. ארבע בונות ארבעה ועשרים בתים. חמש בונות מאה ועשרים בתים. שש בונות שבע מאות ועשרים בתים. שבע בונות חמשת אלפים וארבעים בתים. מכאן ואילך צא וחשוב מה שאין הפה יכול לדבר ואין האוזן יכולה לשמוע. ואלו הן שבעה כוכבים בעולם חמה נוגה כוכב לבנה שבתאי צדק מאדים. ואלו הן ז׳ ימים בשנה שבעה ימי בראשית. ושבעה שערים בנפש שתי עינים שתי אזנים ושני נקבי האף והפה. ובהן נחקקו שבעה רקיעים ושבע ארצות ושבע שעות. לפיכך חבב שביעי לכל חפץ תחת השמים:

פרק ה

א שתים עשרה פשוטות ה״ו ז״ח ט״י ל״נ ס״ע צ״ק יסודן ראיה, שמיעה, ריחה, שיחה, לעיטה, תשמיש, מעשה, הלוך, רוגז, שחוק, הרהור, שינה. מדתן שתים עשרה גבולים באלכסונן. גבול מזרחית צפונית, גבול מזרחית דרומית, גבול מזרחית רומית, גבול מזרחית תחתית, גבול צפונית רומית, גבול צפונית תחתית, גבול מערבית דרומית, גבול מערבית צפונית, גבול מערבית רומית, גבול מערבית תחתית, גבול דרומית רומית, גבול דרומית תחתית. ומרחיבין והולכין עד עדי עד והם זרועות עולם:

ב שתים עשרה פשוטות ה״ו ז״ח ט״י ל״נ ס״ע צ״ק חקקן חצבן שקלן צרפן המירן וצר בהם שנים עשר מזלות בעולם סימן טש״ת סא״ב מע״ק גד״ד. ואלו הן שנים עשר חדשים בשנה ניסן אייר סיון תמוז אב אלול תשרי מרחשון כסלו טבת שבט אדר. ואלו הן שנים עשר מנהיגין בנפש שתי ידים ושתי רגלים שתי כליות טחול כבד מרה המסס קיבה קרקבן [שתי לועזים ושתי עליזים שתי יועצים ושתי יעוצים שתי טורפין ושתי ציידים]. עשאן כמין (מדינה) [מריבה] וערכן כמין מלחמה גם את זה לעומת זה עשה האלהים:

כיצד צרפן. המליך אות ה׳ וקשר לו כתר וצר בו טלה בעולם וניסן בשנה ויד ימין בנפש זכר ונקבה. המליך אות ו׳ וקשר לו כתר וצר בו שור בעולם ואייר בשנה ויד שמאל בנפש. המליך אות ז׳ וקשר לו כתר וצר בו תאומים בעולם וסיון בשנה ורגל ימין בנפש. המליך אות ח׳ וקשר לו כתר וצר בו סרטן בעולם ותמוז בשנה ורגל שמאל בנפש. המליך אות ט׳ וקשר לו כתר וצר בו אריה בעולם ואב בשנה וכוליא ימין בנפש. המליך אות י׳ וקשר לו כתר וצר בו בתולה בעולם ואלול בשנה וכוליא שמאל בנפש. המליך אות ל׳ וקשר לו כתר וצר בו מאזנים בעולם ותשרי בשנה וכבד בנפש. המליך אות נ׳ וקשר לו כתר וצר בו עקרב בעולם ומרחשוון בשנה וטחול בנפש. המליך אות ס׳ וקשר לו כתר וצר בו קשת בעולם וכסלו בשנה ומרה בנפש. המליך אות ע׳ וקשר לו כתר וצר בו גדי בעולם וטבת בשנה והמסס בנפש. המליך אות צ׳ וקשר לו כתר וצר בו דלי בעולם ושבט בשנה וקיבה בנפש. המליך אות ק׳ וקשר לו כתר וצר בו דגים בעולם ואדר בשנה וקרקבן בנפש:

ג שלש אמות שהם שלשה אבות שמהם יצא אש ורוח ומים, שלש אמות ושבע כפולות ושנים עשר פשוטות:

ד אלו עשרים ושתים אותיות שבהם יסד הקב״ה יה יהוה צבאות אלהים חיים אלהי ישראל רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש הוא:

פרק ו

א שלשה אבות ותולדותיהן ושבעה כוכבים [נ״א כובשין] וצבאותיהן ושנים עשר גבולי אלכסונין וראיה לדבר עדים נאמנין עולם שנה נפש חק שנים עשר [נ״א עשרה] ושבעה ושלשה ופקידן בתלי וגלגל ולב. שלשה אש ומים ורוח אש למעלה ומים למטה ורוח חק מכריע בינתים וסימן לדבר האש נושא את המים. מ״ם דוממת שי״ן שורקת אל״ף חוק מכריע בינתים:

ב תלי בעולם כמלך על כסאו. גלגל בשנה כמלך במדינה. לב בנפש כמלך במלחמה. גם את כל חפץ זה לעומת זה עשה האלהים. טוב לעומת רע. טוב מטוב ורע מרע. הטוב מבחין את הרע והרע מבחין את הטוב. טובה שמורה לטובים ורעה שמורה לרעים:

ג שלשה כל אחד לבדו עומד. ז׳ חלוקין שלשה מול שלשה וחק מכריע בינתים. שנים עשר עומדין במלחמה שלשה אוהבים שלשה שונאים שלשה מחיים שלשה ממיתים. שלשה אוהבים הלב והאזנים והפה. שלשה שונאים הכבד והמרה והלשון. ואל מלך נאמן מושל בכולן, אחד על גבי שלשה שלשה על גבי שבעה שבעה על גבי שנים עשר וכולן אדוקין זה בזה:

ד וכיון שצפה אברהם אבינו ע״ה והביט וראה וחקר והבין וחקק וחצב וצרף וצר ועלתה בידו אז נגלה עליו אדון הכל ב״ה והושיבהו בחיקו ונשקו על ראשו וקראו אוהבי וכרת לו ברית ולזרעו והאמין בה׳ ויחשבה לו צדקה. וכרת לו ברית בין עשר אצבעות רגליו והיא ברית המילה, ועשר אצבעות ידיו והוא הלשון. וקשר לו עשרים ושתים אותיות בלשונו וגלה לו את יסודן. משכן במים דלקם באש רעשן ברוח בערן בשבעה נהגם בשנים עשר מזלות: